

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 19 вересня 1969

В АМЕРИЦІ

ФОРДОВА МОТОРОВА КОМПАНІЯ повідомила, що вона збільшує ціну на нові авта продукції 1970-го року пересічно на 125 дол. від одного поз. За автові еквіпуки доходило б збільшення на 14 дол., а за п'ятирічну запорку, коли б хтось собі її бажав, дальших 15 доларів, так, що дійсне збільшення ціни за одно авто в порівнянні з цінами продукції 1969-го року вийшло б 154 долари. Форд не збільшує ціни на свої маленькі авта нової продукції т. зв. "Мейнрік". Форд збільшив ціну на свої нові авта на дещо більше, як це зробила Корпорація Дженерал Моторс.

КРАПОВА КОМІСІЯ В СПРАВІ ЗАВОРУШЕНЬ стверджує, що телевізійні передачі сцен із заворушеннями та різним насильством заохочують дітей та збожних і невдоволених до дійсних заворушень. Цю Комісію в справі причин і запобігання заворушенням покликано до життя 10 червня 1968 року, після вбивства сенатора Роберта Ф. Кеннеді. Комісія очолював колишній президент університету Джана Голкінса д-р Мілтон Айзенгавер. Ця Комісія в своєму звіті рекомендує 1. Зредукувати зовсім ті телевізійні айдії, які показують насильні дії та злочини. 2. В ілюстраційних виданнях для дітей, т. зв. картинках не друкувати сцен із насильством та злочинами. 3. Надавати програмні злочини аж після 9-ї години, коли діти сплять. 4. Уряд повинен фінансово допомагати тим фірмам, які надають моральні програми для дітей.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ МЕЛВІН Р. ЛЕРД заявив, що значно зменшилося число рекрутів, покликаних щомісячно до військової служби внаслідок того, що зменшується американська збройна сила у В'єтнамі та зредукуються інші збройні сили. Цього року пересічно місячно покликували до війська по 28,000 рекрутів, а при кінці цього року і в перших місяцях 1970-го року число покликаних рекрутів зменшиться до третини, і вийде коло 9,000 місячно. Коли б настало якесь поліпшення в мирових переговорах в Парижі, тоді можна б ще більше зменшити число покликаних рекрутів.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА СТАРАЄТЬСЯ цього року тримати висоту федеральних видатків при 192,9 бильйона доларів. Передбачена надвишка в бюджеті на цей фінансовий рік, що закінчиться 30-го червня 1970-го року. Представники податкового уряду стверджують, що прибутки з податків дещо зменшуватимуться. Передбачається, що прибутки з податків становитимуть 198,8 бильйона доларів, на 400 мильйонів менше, як передбачалося в травні цього року. Це дещо менше, що зменшуватимуться прибутки великих корпорацій. Цього року передбачають прибутки корпорацій на 94,5 бильйона дол. а минулого вони становили — 97 бильйонів доларів.

ДВА ВИЗНАЧЕНІ БАНКІРИ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ, що скінчиться збільшення відсотків від позичок, і що найбільший рух в ділянці відсотків буде йти вниз, а не вгору. Голова Першого Національного Банку в Шикаго Гейлорд А. Фрімін, промовляючи на Міжнародній Промисловій Конференції в Сан Франсіско, заявив, що до кінця цього року зменшаться відсотки з дотеперішніх 8,5 до 7,5. З ним згодні погоджуються президент Менюфекчерре Генерал Траст Компані в Нью Йорку — Гебріел Годж. Економісти стверджують незначне "охолодження" економіки, хоч ціни ще не зменшуються.

У СВІТІ

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ЗГІДНИЙ тепер приступити до Об'єднаних Націй — твердить канадський міністер закордонних справ Мічел Шарп, покинувши на таку саму думку генерального секретаря ООН У Танта. Шарп сказав свою заяву журналістам на основі розмов, що їх канадський репрезентант мав у Стокгольмі з китайськими комуністами у зв'язку з пільгом Канади визнати Комуністичний Китай і обмінятися з ним дипломатичними представниками. Китайські комуністи ставили за передумову приступлення до ООН — відкидання резолюції, що надарувала Китай, як агресора проти Південної Кореї, і виключення з ООН В'єтнамського Китаю.

НОВИЙ "СОЦІАЛІСТИЧНИЙ" УРЯД ЛІВІ НЕ ВИМАГАТИМЕ ліквідації американської морської — летунської бази у Вілусі недалеко Тріполі, бо договір про ту базу все-одно вигасає в наступному році. Тоді справа фактично зникне, але сумнівно, чи Лівія продовжить той договір. Новий режим хоче завести тіснішу контролю над чужинськими нафтовими концесіями, але готов далі співпрацювати з ними.

В ІТАЛІЇ ЗАСТРАНКУВАЛИ 900.000 будівельних робітників, вимагаючи 5-денного тижня праці й більшої винагороди. У Римі відбулась демонстрація 2.000 будівельних робітників, які маршували вулицями з криками, співами й трубами. Страйкувати також 200.000 робітників хемічного й фармацевтичного промислу.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЖОРЖ ПОМПУДУ ЗАГРОЗИВ комуністам, що у випадку порушення ними публічного ладу й користування у страйку протизаконними методами — уряд застосує всі засоби задля збереження "закоону й порядку". Заяви през. Франції й його прем'єра Жака Шабана — Дельма були у відповідь на погрозу голови карованої комуністами Генеральної Конфедерації Праці Жоржа Сегю, що "час урядування Помпиду буде дуже короткий". Жорж Сегю з не тільки головною тією найбільшою французької робітничої спілки, але й членом Політбюро компарті й тому його погроза вказувала на плян комуністів організувати заворушення у Франції.

ЧОТИРИ АМЕРИКАНКИ ЗУСТРІЛИСЯ в Парижі з членами північно - в'єтнамської делегації на тамосній конференції про В'єтнам та просили їх, щоб уряд Північного В'єтнаму такі проголосив листу американських військориків в його полоні. Але північно - в'єтнамські комуністи показували їм тільки світлина про налеті американських літаків проти Північного В'єтнаму, як ніби доказ, що скарбінні летуни це "злочинці", і не дали ніякої позитивної відповіді. Вернувшись з зустрічі з в'єтнамськими комуністами ті американські жінки заявили, що вони все ще не знають, чи вони ще зам'яні чи вже вдови.

В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ СТАВСЯ знову трагічний випадок: американський бойовий гелікоптер, викликаний на допомогу наземному бою, відкрив вогонь по групі втікаючих осіб, в переконалих, що це комуністичні партизани. Насправді це були цивільні мешканці, які втікали з бойовища. Згинули три чоловіки й чотири жінки та 17 дальших були ранені. Командування веде слідство, хто тут завиняв.

ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УНС

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу, відбувши в тиждень від 13 до 19-го вересня 1969 р. піврічну перевірку майна, діловодства та організаційного стану цієї найстаршої й найбільшої української установи в Новому Світі, яка в цьому році відзначає своє 75-річчя, стверджує, що господарювання майном УНСОюзу є дбайливе, інвестиції цього майна відповідно забезпечені та приносять сподівані прибутки. Книговедання є в повному порядку, зроблено дальші заходи для посилення організаційної праці й її успіхів.

Головна Контрольна Комісія зокрема стверджує, що Український Народний Союз послідовно й з замітним успіхом здійснює своє ювілейне гасло: **У ПОШАНІ ДО ПІОНЕРІВ — ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ!** та що під цим гаслом відбулося ряд ювілейних імпрез та нових починів, що повинні внести нового духа та принести багата користей для нашої організації й для нашої громади.

Тому Головна Контрольна Комісія звертається з гарячим апелем до всіх Членів Українського Народного Союзу, зокрема до Урядовців Відділів, щоб вони здійснювали цей ювілейний клич своєї організації у своїх Відділах й Громадах, подбавши, щоб організаційними рямями УНСОюзу охопити всю нашу молодь, увесь наш доріст, бо це й буде найбільшою пошаною для піонерів, якщо їхній організаційний, фінансовий й культурний доріст в УНСОюзу матиме молодих спадкоємців, а їхня праця й активність молодих наслідників. Головна Контрольна Комісія гарячо закликає до посилення організаційної праці під час **теперішньої ювілейної й рівночасно передконвенційної організаційної кампанії**, бо чим більш будуть наші організаційні успіхи, тим величніше ми відзначимо діамантовий ювілей нашого Союзу.

Крім нашого власного ювілею, в цьому році припадає 25-річчя Злушеного Українського Американського Допомогового Комітету, який віддав неопінені присутстві в нашій гуманітарній акції допомоги потребуючим братам. Головна Контрольна Комісія закликає всіх Членів УНСОюзу, щоб відзначили цей ювілей нашої заслуженої харитативної централі збільшеною моральною й матеріальною підтримкою для неї.

В жовтні цього року відбувається Десятий Конгрес Американських Українців, нашої найвищої громадсько-політичної репрезентації. Головна Контрольна Комісія закликає всіх Членів та всіх Відділів УНСОюзу включитися в активну підготовку до цього Конгресу та взяти в ньому активну участь, забезпечуючи цій нашій централі Репрезентації повну моральну й матеріальну підтримку.

У наших Громадах продовжуються заходи для організаційного завершення Української Католицької Церкви створенням її патріархату. Головна Контрольна Комісія пригадує Членам УНСОюзу католицького визнання давню резолюцію в цій справі Головного Уряду та закликає їх активно включитися у цю акцію.

Цей 1969-й рік завершить славу вже 75-літню добу Українського Народного Союзу й його служби народові. Докладімо всіх зусиль та подбавмо, щоб новими організаційними, господарськими й культурними успіхами започаткувати нову добу, яка відповідала величезним досягненням у минулому та потребам нашого Союзу й нашої громади в майбутньому.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Володимир Галан — голова, Іван Геврик — заст. голови, Іван Вапук й Іван В. Іванчук — секретарі
Володимир Гринук — член.
В Джерсі Сіті, Н. Дж., 18 вересня 1969.

Палата схвалила проект про вибір президента загальними виборами

Вашингтон. — 18-го вересня Палата Репрезентатів більшістю 339-ох до 70-ох голосів схвалила змінити пункт Конституції в такому напрямку, щоб президента США вибирали всі виборці під час загального голосування, а не Колегія Електорів, як це обов'язувало досі впроваджені 165-ох років. Щоб можна було змінити Конституцію, то цей законопроект мусить схвалити Сенат більшістю двох третей присутніх голосів, і різнити цей законопроект мусить б ратифікувати 38 штетів, це значить три чверті зі всіх 50 штетів. В політичних колах нема певности, чи Сенат схвалить цю поправку до Конституції. Гадають, що будуть труднощі із ратифікацією нової поправки Конституції більшістю 38 штетів, бо майлі штети не радо схочуть позбутися тих привілеїв, які їм дає теперішня Конституція. В Палаті Репрезентатів проєкт про зміну Конституції в справі вибору президента дістав 82,8 відсотка голосів, і це може мати такий вплив на Сенат, що він радше схвалить цей законопроект.

Продукція вперше зменшилася від 1968 р.

Вашингтон. — Індекс промислової продукції вперше від серпня 1968-го року зменшився незначно і цього річного серпня. Це є найтислівіший економічний показник, який може "вісхувати" зменшення економіки цієї країни, на що всі так довго чекають, бо це було б початком зменшення інфляційного тиску на економіку ЗСА. Також в серпні відносно деяке зменшення руху в будівельному промислі. В серпні зазначено й незначне зменшення темпу в збільшенні числа затруднених осіб, хоч і не було значного збільшення в числі безробітних. В серпні зазначено зменшення в роздрібній продажі товарів. Представники Уряду перестерігають, що повинні позначити могили б бути вісхунами сповільнення темпу економічного росту, коли б вони продовжувалися й у вересні та в дальших місяцях. Тоді можна б сподіватися і сповільнення інфляції.

ПАМ'ЯТКОВА ВІДЗНАКА

Товариство за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви в Америці видало пам'яткову відзнаку з нагоди посвячення Собору св. Софії в Римі. Відзнаку, що зображує Собор св. Софії в Римі, оформив відомий мистець Богдан Титла. Відзнака виконана з античної бронзи. Її можна одержати у всіх більших книгарнях Америки. Ціна тільки один долар.

Всі учасники Прощі, що відбудеться в Нью Йорку до Риму в четвер, 25 вересня ц. р., одержать пам'яткову відзнаку на літаках даром.

НІКСОН ЗАКЛИКАЄ ЧЛЕНІВ ОН ВПЛИВАТИ НА ГАНУЮ ЩОДО МИРУ

Об'єднані Нації. — Президент Річард Ніксон виголосив в четвер 18 вересня ц. р. велику промову на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй. Пригадавши на самому вступі, що теперішній генеральний секретар ООН У Тант вітає його, Ніксона, тому 16 років, як шеф протоколу в Бірмі, коли Ніксон прибув туди, як віце-президент. Президент звернувся у вагу на велетенські переміни, які від того часу відбулися у світі. Він підкреслює, що хоча однаково в Америці, як у різних країнах світу надто зворот проти зобов'язування себе у міжнародних конфліктах. Ніксон заявив, що "ми не відвертаємося від світу". У післявоєнному часі — казав Президент — виявилось, що націоналізм може бути небезпечний, деструктивний, і мати могутню творчу силу. Цілю ЗСА є сприяти творчим формам націоналізму. Переходячи до конкретних справ, Ніксон заявив, що відколи він перейняв урядування найбільше його часу і енергії забрала справа замирення у В'єтнамі. Він пригадав, що під час бомбардування Північного В'єтнаму говорили, що коли тільки ті налеті припиняться, то настане мир. Вже близько рік тому припинено б о м б а р дувати Північний В'єтнам, від трьох місяців Америка доказує своє рішення забрати всі свої війська з В'єтнаму вилученням перших 25,000, тепер дальших 40,000 — а ніякого поступу на шляху до замирення у В'єтнамі нема тільки тому, що комуністи не хочуть приступити до ділових переговорів. Президент закликає до всіх членських держав ООН, щоб вони своєю дипломатією впливали на Північний В'єтнам, щоб той приступив до ділових переговорів. Президент заявив готовість переговорювати про всі справи й всі пропозиції, але виключив згоду Америки на вимогу Північного В'єтнаму — згорі накинати Південному В'єтнамові політичну розв'язку по комуністичній лінії й відмовити південно-в'єтнамському народові пва-во на самовизначення. Ніксон повторив на адресу комуністичних держав свою давню тезу, що пора перейти від ери конфронтації до ери пертракції. Щодо американо-совєтських відносин, то ЗСА запропонува-

ли переговори про обмеження атомового зброєння, але не дістали до цього часу відповіді. Зате — ствердив Президент — Совєти продукують шораз нові й шораз складніші та сильніші роди офенсивної стратегічної зброї. Президент повторив пропозицію Америки, щоб обмежити достави зброї на Близький Схід, як засіб для зтихомирення тамосніх пристрастей. Він ствердив, що резолюція Ради Безпеки з листопада 1967 року далі становить добру базу для таомошнього замирення. — спротивився поважним територіальним змінам та наполягав, щоб всі держави Близького Сходу гарантували право суверенного державного життя всім іншим таомошнім народам. Окремий великий уступ своєї промови Президент присвятив скоплованню літаків. Він закликав, що американський уряд приготував проєкт нової міжнародної конвенції, яка забороняла б давати азіл піратам, які скоплюють літаки, й найгострішими словами надарував те небувале раніше явище. Хоча за найважливішу справу миру вважається міжнародне роззброєння, Президент ствердив, що само роззброєння не гарантує миру, бо треба спершу конструктивно розв'язувати існуючі політичні проблеми. З'єднані Штети готові переговорювати всі існуючі міжнародні спірні проблеми на базі розуміння чужих інтересів, взаємної пошани й компромісів. Президент вказав на величезний поступ технології й поширення людських заінтересувань аж на Місяць та інші планети. Існують у світі великі розбіжності, але всі народи й усі люди прагнуть миру.

Москва стверджує спокій на кордоні з Комуністичним Китаєм

Москва. — Совєтський уряд ствердив, що від часу розмови прем'єра Алексія Косигіна з комуністичним прем'єром Чу Ен-лаєм — припинилися всі суттєві у прикордонній смугі тих двох держав. Кордон між СССР і Комуністичним Китаєм простягається на кругло 4,200 миль. Совєтська преса оприлюднила світлина із зустрічі Косигіна з Чу Ен-лаєм та припинила всі атаки проти Комуністичного Китаю. Зате китайська преса продовжує ставлення на одну дошку "американо-комуністичного імперіалізму" й "совєтського ревізіонізму" та відстоюється проти СССР у зв'язку з західними військами про можливі збомбардування Совєтами атомового центру Китаю в провінції Сінкіанг. Совєтська преса ствердить, що Совєти зацікавлені "не в словах, а в ділах", отож не відповідатимуть на словесні образи, вважаючи їх пропалагандою для комуністичного внутрішнього вжитку.

Українці взяли участь у Міжнародному Ботанічному Конгресі

Сієтл, Ваш. (Н.Н.). — В дніях 24-го серпня до 2-го вересня у цьому місті Вішнінгтонського штету відбувся XI Інтернаціональний Ботанічний Конгрес. У ньому брали участь як доповідачі та українські науковці. Д-р Роман Максимович, професор біології католицького університету Вільямова, виголосив доповідь на тему: "Поділ клітин та синтез ядерної кислоти у розв'язку третьої генерації". Він добре володіє українською мовою та гордиться своїм похо-

Валентин Мороз звільнений з ув'язнення, Іван Сокульський засуджений на три роки тюрми

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Згідно з одержаними з України повідомленнями, з початком вересня ц. р. був звільнений з ув'язнення Валентин Якович Мороз, молодий історик з Луцького на Волині, 1936 року народження, заарештований в кінці серпня 1965 року й засуджений в січні 1966 року Волинським областним судом на чотири роки таборів суворого режиму за "антирадянську пропаганду й агітацію". Прізвисько Валентина Мороза відоме з "Репортажу із заповідника імені Бері", що був поширюваний на Україні за його підписом. Після двох років перебування у мордовських виправно-трудових таборах, В. Мороз був відправлений у квітні 1968 року у Володимирську тюрму й перебував там понад один рік у слідчому ізоляторі, обвинувачуваний у написанні згаданого репортажу. Востаннє перебував знову в одному з мордовських концтаборів. Водночас із цим повідомляють, що в Дніпропетровську засуджено на три роки ув'язнення молодого поета й журналіста Івана Сокульського, який був звільнений з початком 1969 року із праці в редакції придніпровської газети "Енергетик" за неспівпадіння із погромницькою кампанією проти "Собору" Олеса Гончара. Іван Сокульський, народжений 1940 року на Дніпропетровщині, працював на заводах Дніпропетровська й потім на шахтах Донбасу й Львівсько-Волинського басейну. Судженого Івана Сокульського за написання відомого "Листа творчої молоді Дніпропетровська", що був поширюваний на Україні й опублікований в журналі "Сучасність" у Мюнхені. Засудженого Івана Сокульського, не зважаючи на те, що він категорично заперечує своє співпрацювання в написанні цього листа.

Президія Американського НТШ планує працю

Нью Йорк. (Н.Н.). — В суботу, 13 вересня 1969 р. тут відбулося перше в осінньому сезоні засідання Президії НТШ під проводом голови проф. д-ра М. Стахова. Участь в ньому взяли, крім членів Президії, директори Секцій та члени Головної Ради НТШ. Проф. д-р М. Стахів зложив вітальний віт з своєї праці в ділянці науковій, організаційній та фінансовій. Зроблено заходи для присудження абсолютів — градуатів університетів у члені НТШ, складено список кандидатів на нових дійсних членів й членів - кореспондентів та назначено чергові праці для публікування їх у виданнях НТШ. Стараним Голови приділено в останньому часі нові видавничі фонди для НТШ, а саме п. Дмитра Микитюка а також і інших меценатів української науки. Крім того прийнято проєкт Голови в справі видавничого фонду заслуженого письменника д-ра С. Парфановича. З черги складалі звіти інших членів Президії. Науковий секретар проф. д-р В. Стецюк подав плян наукових конференцій та доповідей на найближчі місяці, в якому то пляні узагальнено вшанування річниці українських вчених, письменників і ін. Прийнято також плян видань НТШ з нагоди столітнього ювілею НТШ. Скарбник інж. Р. Кобрицький подав вітальний віт з боку фінансів Т-ва. Крім чекового konta та щадного konta, на який складається сума для опрорентування, створено 7 окремих фондів, призначених виключно на видання точних означених праць з ділянки науки й літератури, а саме: фонд проф. М. Стахова — видання історії української національної державності української та англійською мовами та на видання творів Івана Франка англійською мовою. Фонд Д. Микитюка є призначений на видання історії українських збройних сил, а фонди інж. І. Романюка, сл. п. проф. Р. Смоль-Стоцького, сл. п. д-ра С. Парфановича, д-ра Р. Смика й І. Маняцького мають також свої спеціальні призначення. Створено також окреме conto для доходів і видатків земельної послистости НТШ. З черги Президія схвалила відповідні суми на дальші публікації НТШ, на бібліотеку та закуп потрібного інвентаря. На внесок скарбника одобрено також дальші заходи в справі короткостражних видань НТШ і збірник дару для відзначення столітнього ювілею НТШ. Як делегатів на X Конгрес УКАА обрано членів Управи д-ра О. Андрушкова, проф. д-ра В. Стецюка, який входить одночасно як референт Комісії Науки та Культури Конгресу. Членом Управи інж. Р. Кобрицького уповноважено репрезентувати Американський НТШ на торжестві посвячення Храму св. Софії в Римі.

В Сиракузах відбулися передконгресові збори

Сиракузи, Н. Й. (мжб). — По всій Америці проходить активна підготовка до X Конгресу американських істориків та відбуваються "романські Збори" для належного ознайомлення широких кіл громадянства з працею, проблемами та плянами Централі УКАА. В неділю, 14 вересня ц. р. в Сиракузах відбулися такі збори громадянства міста й області, на яких з доповіддю виступив д-р Яраслав Падоз з Нью Йорку, головний скарбник Українського Конгресового Комітету Америки. Збори відкрив коротким словом проф. д-р Микола Ю. Богатик, голова місцевого Відділу УКАА, він теж і представив доповідь. Присутні з увагою вислухали вітальний виступ про всі аспекти праці Централі УКАА, після чого відбулась дискусія. Присутні цікавилися працею й майбутнім нашої Централі, а кожний з дискусантів, по своєму, висловлював поради на покращання праці УКАА, збільшення суми Українського Національного Фонду, подолання різних труднощів, політику УКАА, тощо.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Official newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Об'єднані Нації — без поваги

Президент 24-ої Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, що відкрилась у минулий вівторок 16 вересня ц. р., адвокат пані Ендрю Брукс із черної Ліберії, з американської освіти, нарікала у своїй промові на упадок міжнародного авторитету Об'єднаних Націй. Парадоксально — цей авторитет спадає рівночасно із зростом членства ОН. 26 червня 1945 року в Сан-Франциско чартер Об'єднаних Націй підписали 46 держав. Тепер 126 держав усіх континентів світу належить до цієї найвищої міжнародної організації і зголошуються до неї нові „держави“, які навіть неспроможні утримати свого репрезентанта в нью-йоркській головній квартирі ОН і не мають ніякого розуміння для справ, що не стосуються їх безпосередньо. Об'єднані Нації давно вже примирилися з фактом, що вони не є ані керівним, ані порядковим чинником у світі. Вирішують не вони, а великі держави. Якщо б — котра справа не знаходить одностайності у чотирьох великих державах, її не можна погодити. А що нема властиво жадної великої міжнародної проблеми, яка не породжувала б гострих розбіжностей між західними державами з одного боку і Східним Союзом з другого, то протягом 24-ох років існування Об'єднаних Націй по нинішній день не зникло жодного такого диковинного наслідку другої світової війни, як, наприклад, поділ Німеччини, поділ Кореї і поділ В'єтнаму.

Авторитет Об'єднаних Націй упав настільки, що навіть одностайні постанови Ради Безпеки ОН, себто одностайний фронт „чотирьох великих“, залишаються паперовим документом без реальної ваги, якщо ті постанови не перетворюються на реальні дії. А що нема властиво жадної великої міжнародної проблеми, яка не породжувала б гострих розбіжностей між західними державами з одного боку і Східним Союзом з другого, то протягом 24-ох років існування Об'єднаних Націй по нинішній день не зникло жодного такого диковинного наслідку другої світової війни, як, наприклад, поділ Німеччини, поділ Кореї і поділ В'єтнаму.

Коли напередодні відкриття 24-ої сесії генеральний секретар ОН У Тант пропонував притягнути комуністичний Китай до Женевських нарад у справі міжнародного роззброєння — що їх, зрештою, бойкотувала Франція де Голля — то цим він виявив прихильність міжнародним пацифістам наївності, яка свідчить про повний брак вичуття політичного реалізму, неупередженості деяких коментаторів, які просявляють У Танта, як реаліста. Чи можна уявити, щоб в нинішніх умовах СРСР і комуністичний Китай погодилися на частинне роззброєння, що його найпершою психологічною передумовою мусить бути — взаємне довіря?

Поки Москва не виречеться своїх імперіалістично-експансивних цілей, до того часу не буде дійсного миру ані в Європі, ані на Близькому та Далекому Сході. Єдина практична користь з сесії Генеральної Асамблеї та, що з тієї нагоди прийдуть до Нью-Йорку державні мужи з цілого світу і тут мають ідеальну нагоду — зустрітись і „говорити“. На першому місці, очевидно, стоїтиме тепер знову ізраїльсько-арабський конфлікт, з мінімальними шансами на успіх з огляду на розпалення таких пристрастей, які не залишають місця на будь-які поважні обосторонні поступки та компроміси. Безнадійною була і с проблема роззброєння. Тому, що Італія, Канада і Бельгія планують нав'язати дипломатичні взаємини з Пейлінгом, зросли його шанси прийняття до Об'єднаних Націй — дарма що сам він не кваліфікується до ОН при їх теперішній структурі. Коли б прийнято Пейлінг до ОН, товага цієї організації ще більше обнищала б. Кругло 100 точок денного порядку 24-ої сесії Генеральної Асамблеї дадуть поштовх до дебат, які триватимуть до 17 грудня ц. р. і тоді закінчиться ця сесія — знову без великої користі для світу.

М. Петрович

„ДОБРОВІЛЬНІ“ ПЕРЕСЕЛЕННЯ

Вістки про те, що у зв'язку з советсько-китайським конфліктом Москва хоче в якнайшвидшому темпі заселити південні прикордонні землі в Середній Азії і на Далекому Сході вже здавна появлялися в пресі. Уже не раз писалося про те, що в Україні і в інших „республіках“ СРСР іде вербування переселенців, яким обіцяють всякі полегги, договорогенці, кредити та безплатний переезд на нові місця.

Як звичайно у таких випадках, советська преса, згадуючи про ці переселення, пише, що населення ставиться до цієї акції з ентузіазмом, виявляючи при тому „великий патріотизм“, мовляв, слід зміцнити безпеку батьківщини на Далекому Сході. Проте ця преса промовчує два важливі аспекти переселення: воно не відбувається добровільно і, подруге, при цій нагоді Москва хоче спекти свою імперіалістичну печеню, яку інакше кажучи, переселення є кільцем у „чорнокозакосій“ акції вимішування людності СРСР.

Головний контингент переселенців мають давати українці, балтійці та інші європейські народи, тоді як на місце тих переселенців в національні республіки надждають у розряд більшовицької росії, звичайно на керівні пости. Як відомо, процес перемішування людності з явною метою русифікувати національні республіки почався ще за Сталіна, правда тоді у формі депортації, потім продовжувався за часів Хрущова. Інша справа, що вся ця замаскована „рівноправність“ народів акція натрапляє на щораз більші труднощі. Відомо, що за часів масового заселення цільними землями великий відсоток примусово вивезеної молоді повернулася на батьківські землі.

Тепер, в час зростання опозиційних настроїв, це важке цей план переводити в життя. Але він з маніакальною пертістю проводиться і є найбільш загрозливим для малих балтійських народів. Діагноз цього є цілий ряд відомостей, які дійшли на Захід з балтійських країн. І так, згідно з естонсько-советською пресою, цього року дуже зміцніла кампанія в справі переселення балтійців на Далекий Схід, зокрема на Уссурі. У цілому ряді естонських міст організовано переселенні пункти.

Очевидно, переселення відбувається нібито добровільно. Насправді ж супроти тих, яких призначено на переселення, застосовують різного роду засоби шантажу і натиску, щоб зломити їх нехотівку і змусити покинути рідні землі. Одним з найчастіше застосовуваних засобів шантажу є обнищення заробітної плати, а то й позбавлення праці. Можна думати, що ці „аргументи“ багатьох людей „переконують“, і їм не залишається нічого іншого, як колонізувати Уссурі, ставати „забором імперії“.

Правда, невідомо, чи такий людський матеріал сповнить

покладену на нього роллю. Досвід з першого періоду советсько-німецької війни, очевидно, більшовицькі нічого не навчили. Згідно з інформаціями мюнхенського Інституту для вивчення СРСР число автохтонного населення у балтійських республіках зменшується. В Ризі, наприклад, у 1939 році було 63% латвійців, тепер є їх тільки 45. Зокрема погані стоять справи у деяких новопосталих і р о м і с л о в ц е н т р а х, де число місцевого населення часом не перевищує 10%. У зв'язку з цією масовою „добровільною“ міграцією уже тепер балтійські республіки офіційно називають „многонаціональними“.

Які перспективи для цієї шовіністично-імперіалістичної політики Москви існують на майбутнє? Усе залежатиме передусім від масового поширення і а ц і о н а л ь н о г о спротиву. Відомо, які клопоти має Москва з кримськими татарами. Хоч формально їхню депортацію і дискримінацію уневаженено двома „указами“, але практично не дозволено їм повернутись на їхні прабатьківські землі. Кримські татари не погоджуються і ставлять зорганізований спротив, в якому бере участь весь цей малий, відважний народ. Акція кримських татар мобілізує по їх боді все прогресивне советське громадянство, розпалює бурху подібні похування і серед інших народів, активізує їх до боротьби. Доказом цього є хоч би той факт, що інший, так само нападний та з часів Сталіна депортований та здезінтований малий народ месхети, який жив на півдні Грузії, пішов слідами кримських татар, організує демонстрації в Тбілісі, послав делегатів до Москви й вимагає дозволу повернутись на батьківщину.

Чи ж цими слідами не можуть піти і „добровільні“ переселенці та їхні давнішні депортовані земляки? Спротив вимішування народів, творенню ніби єдиного советського народу вже сьогодні невіддільний. Завтра він може набрати для Москви загрозливіших форм і звести навіщів всі її плани.

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ З КИСВА ВИПІЛА ДО ЯПОЇ

З Кисва до Японії відлетіла Капля Бандуристів під диригуванням О. Мінківського, яка виступить у 18 містах цієї країни. До Каплі на цю туру прислано оперозу співачку Белу Руденкову та кілька членів балету. У програмі Каплі: твори Стеценка, Косенка, советських композиторів Домінічана, Г. Майбороди та ін. „Молодь України“ з 14 вересня повідомляла, що Капля „спухайомить“ японських слухачів і з шедеврами світових геніїв музики — Россіні, Ваха, Шуберта, Глінки, Рубінштейна, Бетховена“.

О. Кульчицький

ВІВЧЕННЯ І УНАПРЯМЛЕННЯ МЕНТАЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА

Пізнавати, щоб передбачати, щоб змоти діяти

Усяку спробу розв'язувати таку складну соціологічну і психологічну проблему, як втримання при українстві у якійсь формі молоді, що увійшла вже в державне і соціальне життя країн свого поселення, переводити згідно з принципами соціології, що є одночасно принципами наукового підходу взагалі, засновник соціології Август Конт сформулював так: „Savoir, pour prévoir, pour prévoir, pour agir“ (пізнавати, щоб передбачати, щоб змоти діяти).

Пізнавання молоді

Пізнання є передумовою передбачення і стосовного до передбачення діяння. Таке пізнавання молоді не може бути сперт на самих враженнях, як це мало місце в наших статтях, але на соціологічному і психосоціальному вивченні проблеми. Як уже зазначено, перший і вадатий крок до цього зроблено в Німеччині, де студент психології німецького університету Олег Ткаченко нарівні серед місцевого українського студентства соціологічну анкету, що відповідає науковим вимогам сучасної психології. Анкета, що в деякій мірі відображає ментальність українського студентства в Німеччині, охоплює лише невелику кількість у порівнянні з українським студентством у світі. Другу спробу анкету, ширше подуманої, перевела д-р Савицька в ЗСА.

Всі ці почини — це тільки початки діла, що за нього повинні взятися українські соціологи з допомогою українських наукових і студентських установ, тісно взаємопорозуміння яких у цій справі необхідне, щоб запобігти такій складній задачі.

Пропоноване Ректоратом УВУ і проф. Я. Рудницьким створення центральної наукової ради для всієї діаспори могло б суттєво сприяти до здійснення проекту соціологічного і психосоціального обсліду ментальності нашої молоді, що творило б передумову її національного унапрямлювання.

Передбачати...

Засоби протидії національному збайдужінню молоді треба передбачати, враховуючи обставину, що, як у попередній статті сказано, однією з важливих причин втрати почуття національної пов'язаності є помилкове переконання в якійсь нібито „несучасності ідеї нації“. Тому в справі вивчення ролі нації в сучасному світі, може, їй повинен забрати місце український соціолог, психолог, педагог, політик, і публіцист, очевидно розкладаючи с п р а в у не тільки строго об'єктивно і науково, але й порівняльно, в перспективі модерної ідеї цілості людства (що так у

визначилась в нарадах Ватиканського Собору II) і вартості та конкретності національної й культурної структури людства, що саме з цієї ідеї виникає. Переконавання в несучасності ідеї нації на фоні таких поглядів виявиться не тільки помилковим, але й з ґрунту фальшивим.

Тоді як ідея нації згідно з філософами і історіософами (Гердер і Фіхте) є „дай-темі“ і повсякчасна, наскільки йдеться в ній про своєрідне національне здійснення нескінченних в собі загальнолюдських вартостей у завжди національних культурах, не може „екс дефініціоне“ стати несучасною. Ідеї соціальні, наприклад, що стосуються класу чи інших груп, завершуються з моментом здійснення їх завдання обмежених групових завдань.

Наскільки згадана проблема мало, а то й зовсім в українській діаспорі не опрацьовується, а то й не зачікається, — ційно посилення наукового опрацювання проблематики в цьому напрямку може принести науковий, до речі, не надто трудний для виконання праці в ділянці соціологічної і психосоціальної, — політикологічної і педагогічної стосовно ролі і завдань нації в сучасному світі, повинно створити наукові засоби, що з ними можна б підійти до нашої студентства і в великій мірі його перекопати у вартості нації та її достосованні до сучасного світу і тим самим у вартості українства для нащадків української Предківщини.

Такий підхід до нашої молоді зовсім не має б бути якимсь запереченням, пом'якшенням чи послабленням самозрозумілих зв'язків нашої студентства з країною його державної приналежності. На те, що почуття культурно-національної пов'язаності із Предківщиною не є однозначне з півнавою зв'язків із країною поселення, неодноразово і влучно вказувала наша публіцистика, інколи офіційно, так би мовити, як в доповіді ред. Сирника на СКВУ. Поширений серед нашої громадянства погляд щодо так званої психічної роздвоєності нашої сучасної молоді може, але не мусить відповідати правді.

Світлоглядіві семінари, як засоби пізнавання і унапрямлювання молоді

Доброю нагодою для зазначення студентства з відповідно для нього інтерпретованою ідеєю і функцією нації в сучасному світі могли б стати „світлоглядіві семінари“ на ВЛКУ. Тільки частково переведений дискусійний світлоглядівий семінар студентства в рамках цього річного ВЛКУ виявився скромним, але принципово доповненим засобом в цьому напрямі. Продовження, вдосконалення цього засобу

у майбутності стає першим, відомо легко здійсненним постулатом акції, щоб зміцнити почуття національної пов'язаності сучасної молоді із Предківщиною.

Інстинктивно відчуваючи це й сама молоді, яка в конгресові резолюції виставила домагання виступити дискусійні семінари в програму майбутніх ВЛКУ. Що більше, треба б подумати про організацію таких семінарів, присвячених питанням утримання загрозеної національної пов'язаності, як того зрештою домагається в резолюціях молоді не тільки в УВУ в Мюнхені, але й при різних нагодах у всіх країнах українського поселення.

Ініціатива у цій справі повинна вийти від УВУ і ЦЕ-СУСУ, з ініціативами, усуцільнення організації повинна стати справою СКВОРУ та Секретаріату СКВУ, адміністративний директор якого, д-р Сосновський виявляє багато, покищо теоретичного, зацікавлення для подібних науково-інформативних починів УВУ.

Унапрямлення молоді — невідкладне психологічне завдання цілого активу української діаспори

Відповідна тематика і організація Високошкільних Літніх Курсів Українознавства, відповідно керована й унапрямлювана світлоглядіві — дискусійна діяльність представників українського наукового світу в студентських клубках і осередках, яка б зацікавила студентську масу чи хоча б її частину ідеологічно і проблематично нації та її ролі в сучасному світі, відповідна організація відвідування України нашою молоддю, — могли б, мабуть, спричинити щонайменше пересування і поширення ідеалістичних ставлень і тенденцій, психологічно понад сумнів, ствердження юнацької психіки на допомогу покритих у таких чи інших групах населення на групу природно найближчу і не менше від інших страдальну — земляків із власної Предківщини, що їм заперечується найсвятіше право бути собою.

Психологічна акція, звернена на „трансфер“ ідеалістичних тенденцій нашої молоді на відповідний об'єкт, мала б шанси поважного, хоча може й не повного успіху. Передумовою було б, однак, щоб розгорнення і посилення такої акції стало завданням цілого українського активу, передусім українського наукового світу в особах його соціологів, педагогів, політикологів, психологів, істориків, як також широких кіл майбутньої української діаспори зацікавлених українців.

Така акція мала б носити виразний психологічний характер, тобто повинна бути сформована не на педагогічне формування незрілих психік, що є завданням СКВОРУ, але, згідно із сенсом виразів „агейн“ — вести, керувати, — і „психе“, — на ведення, скеровування, унапрямлювання душ уже нарізаних, що, проте, ще шукають своїх шляхів, як українська молоді діаспори, що шукає свого місця у сучасному світі.

З НАШИХ ВІДПОВІДІВ

В справі проти до Риму

Коли влітку минулого року проголошено в „Свободі“ і на радіопрограмі оо. Василія прощу до Торонто на незабутню зустріч з Ісуповідином Віри, Блаженнішим Кардиналом Носифом, мої добрі сусіди й земляки з Бібрецького повіту, панство Татуши, були одні з перших, що вписалися на список прохан, відбули всю подорож у порядку і навіть в поворотній дорозі відвідали Ніагару. І так само було в них напалк бажання взяти цього року участь в паломництві до Риму, а при цій нагоді відвідати святі місця в Лорді, зачеркнути чудотворної водички. Так що з того?.. Виклика перепона, що її німа не перебори! Закохався в тому, що пані Татушица не має ні дробочки довіря до повітряної комунікації, чи то так, іншими словами, боїться летіти літаком.

Натомість пан Татуш у нас — герой: він уже два рази літав на конвенції, в характері делегата, коли це стояло у активній союзній службі. Але без рідної жінки на прощу їздити не хоче! — Чи тоби не сором? — докоряє дружині: — А, от, до нашої скиталики з першого поверту, пані Оксани, прилетіла з Краю мажоритарна: вісімдесят років має і Сибір перебрала, а подорож літаком для неї те саме, що з маслом каша!

— Коли зтоє тікає з-під Сталіна, — перебрала його в цьому місці пані Татушица, — то йому все одно, чи тікає — літаком чи якою ракеткою, аби швидше. А я, славити Бога, не мушу тікати з сина конторі, і тому мені життя дорожє.

Потайки, щоб чоловік цього не знав, годіти шукати поради в порадиальному уряді, а потім же, брала на шпикти окремо пана Пастушенка і окремо пана Поритка, чи не вдалося б все ж таки зорганізувати якийсь великий корабель для прохан, які відчувують нехотівку до буання в поїздових просторах. Але панове з „Арку“ лише безроздумно розклали руки, а присутній же тоді на парабі отець Доктор Ковалик дали їй таку пораду:

— Слухайте, місіс, не мучте ви себе і людей! Як чуєте, що маєте страх, що вмере, коли сядете на літак, то краще не їдьте. Дайте ленту на собор святої Софії в Римі і попросіть когось знайомого, щоб привіз вам води з Лорді. Я сам дуже радо зроблю це вам що прикладу, на жаль — не виїжджаю до Риму лиш в далеку Аргентину...

Між нами кажучи, мої дорогі земляки не тільки склали теплою рукою гарну пожертву на собор, але й ще позичили три сотки на дорогу скиталичку з першого поверту, пані Оксани, котра геть спококалась з героїєю, спровадивши з України мажоритарну, а коли-конче зотіла взяти участь в історичній прощі до Риму.

І к е р

Михайло Прокопів

З ГОРОДИСЛАВИЧ — У СВІТ ШИРОКИЙ

(1)

ПЕРЕДМОВА

Після короткого мого приїзду з Галичини до Америки, з початком березня 1907 року, я вирішив описати побут українців на цій землі. Це було нелегке завдання для мене, як звичайного робітника, але я доложив усіх старань, щоб ці спогади були цікавими для читачів, а зокрема, щоб пригадати, показати та зафіксувати ці життєві обставини моїх рідних, односельчан та земляків в Америці та Рідному Краю — Україні.

Як умів, так і описав ті добрі й недобрі часи по обох боках океану з вірою, що лишиться це в історії нашого піонерського життя українців в Америці та мої скромні згадки про моє рідне село Городиславичі. Уважкою, що коли людина є членом української спільноти, то її життєві досягні чи невдачі є рівночасно власністю всього народу. На цій підставі уважкою за свій обов'язок поділитися з земляками своїми вра-

женнями протягом мого 61-річного побуту на вільній землі Вашингтона.

Цю книжку я писав, не як журналіст чи письменник, а як простий селянин, якому дороге українське ім'я та доля і недоля його братів і сестер, дорога трагічна історія поневоленого, але нескореного народу. І тому прошу моїх читачів мати це на увазі. Буду дуже вдячний за коментарі, додатки, а також критику.

З ДОКУМЕНТІВ ПРО АВТОРА І ЙОГО РІД

Як записано в метриці, виданій парохом церкви св. Димитрія в Городиславичах священником Йосифом Дяковим 4 квітня 1906 р. — рік перед виїздом автора цих спогадів до Америки, народився він — Михайло Прокопів — у селі Городиславичі, Бібрецького повіту, в родині селян-рільників греко-католицького визнання Симеона Прокопова і Марії з дому Гирик, в домі під числом 40 цього ж села дня 15 листопада 1891 року. Цього ж дня був окрищений тодішнім парохом Городиславич Діонісієм Заневичем. Ще зазначено в метриці, що кумами були Іван Шуль і Марія Мелета, а повитухою — Марія Бура.

Старші мої сестри Варвара і Параскевія померли в молодих, 15-16 роках. З братів моїх, крім Дмитра, Олекса живе в Нью-Йорку, Кирило — в Торонті, Канада. Володимир був убитий під Краковом, Іван загинув під Вілою Церквою в другій світовій війні.

З випуску головного з ґрунтовних книг при ц. к. повітовому суді в Бібріці виходить, що через два роки після мого народження, 13 квітня 1893 року мій дід Григорій, або як його кликали Гринько, Прокопів записав мому батькові Сенькові титулом даровизни „на вічну, виключну й необмежену власність“ — землю, хату й господарські будинки, або т. зв. „тіло гіпотечне“, визначене у ґрунтовних книгах числом 165. Батько мій зобов'язувався із свого боку утримувати при собі і шанувати діда Гринька і його жінку — мою бабуню — Маланку аж до смерті, а по смерті їх, відповідно до стану, поховати. Сестри мого батька Олена й Гануся вийшли заміж ще перед тим і одержали в посаг відповідну частину дідової землі. В контракті даровизни мій дід застеріг для себе і для бабуні Маланки дві ділянки землі — парцелі, визначені катастральним числом 779 і 780. В господарство мого батька, крім хати, входили городи, ниви й луки.

Документи про мою еміграцію в 1907 році з Галичини і мій приїзд до Америки, себто до З'єднаних Штатів Америки, в мене не збереглося. З часу мого перебування, як іммігранта, в ЗСА в мене є тільки службова книжка компанії „Норддйчер Лойд“, в якій я працював матросом на пароплавах „Варбаросса“ та „Кайзер Вільгельм дер Гроссе“ в червні-липі 1909 року. Крім того зберігся в мене лист з Ц. К. Австро-Угорського Консуляту у Філадельфії з дати 10 червня 1914 року, писаний українською мовою, такого до-слівно змісту: „В Австро-Угорщині зараджена зі-

стала загальна мобілізація. Для того зараз приготуйтесь до подорожі, абисте кожної хвили на розказ сего ц. і к. Конзуляту готовий були для від'їзду очікуйте на дальші розпорядження сего уряду. Кошта подорожі до краю будуть Вам, если не можете сапї понести, виплачені з сего ц. і к. Конзуляту“. Підписав цього листа за генерального консула якийсь Петерффі, мабуть угорець, але українською мовою.

Збереглося у мене ще декілька документів з часу мого перебування у Городиславичах у 1929 році, вже після війни, коли західноукраїнські землі були під Польщею. Але про справи, зв'язані з ними, ітиме мова далі.

МОЄ РІДНЕ СЕЛО

Про село Городиславичі, Бібрецького повіту, в якому я народився і з якого виїшов у світ, хочу написати все, що знаю з мого перебування в ньому чи з розповідей моїх батьків, а особливо ж моєї бабуні Маланки, оповідань якої про панщину і панщизняні часи я слухав ще малим хлопцем під батьківською стріхою.

Назва села дуже старовинна, і звідки вона пішла — невідомо. Саме село на мапі зазначено, як Городиславичі, і належало воно колись напевно до князівства, що його столицею був Звенигород.

(Далі буде)

СТАРАННЯМ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ в НЬО ЙОРКУ
під протекторатом
ОВ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ МЕТРОПОЛІ НЬО ЙОРК
В НЕДІЛЮ, 26-го ЖОВТНЯ 1969 р. о год. 6-й веч. в залі УНДОМУ
при 140 2-й Авеню у Нью Йорку
ДЛЯ ЗВЕЛИЧЕННЯ НАЙВИЩОГО І НАЙСТАРІШОГО ЖИВУЧОГО КОМ-
ПОЗИТОРА УКРАЇНИ, З НАДХОДЯЧИМ 90-РІЧЧЯМ
СТАНІСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА
— відбудеться —
КОНЦЕРТ ЙОГО ПІСЕНЬ
Виконавці: оперний співак, баритон українських і чужих сцен
ТЕОДОР ТЕРЕН
В програмі: — Перше виконання у ЗСА — „Величезна пісня“ (В. Пачовський),
„Байраком байрак“ (Т. Шевченко), „День і ніч падають сніги“ (В. Лепкий), „Пі-
ду, втечу“ (О. Олесь), „Там далеко на Підгір'ї“ (І. Гаврилюк), „Ой, ти дівчино“
(І. Франко) й ін., та українські народні пісні в опрацюванні Ст. Людкевича.
Акомпанює: Ю. ЦИБІРІВСЬКИЙ
Передпродаж квитків в АРЦІ, ЕКО і СУРМІ

Т-ВО „ЗАПОРІЖСЬКА СІЧ“ 234-й ВІДДІЛ УНСОЮЗУ
в ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.
3 НАГОДИ
60-річчя заснування Відділу і 75-річчя УНС
— влаштовує —
ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ І ЗАБАВУ
в суботу, 4-го жовтня 1969 р. о год. 6-й веч.
В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
214 Fulton Street, ELIZABETH, N.J.
Святочну промову виголосить Головний Секретар УНС
Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ
В якостях гостей виступлять артисти українських театрів: Іванна Конопа,
Валі Кален-Магмет і Степан Магмет та Платон Оркестра.
При фортепіані — д-р Борис Базаль Оркестра „ТЕМПО“ під кер. Ірини Ковалі
3 нагоди Ювілею поведуться ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА. Вступ \$7.50 від особи.
Запрошуються Громадяни Елізабет і околиці до численної участі в цій
Ювілейній Святі елізабетської громади.
88-ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ: Василь Головинський, Мих. Федорук, Іван Іванчик,
Осип Януш, Мих. Хитра, Мих. Іванчик, Мирон Шинковський, Степан Магмет, Іван
Поліський, Мих. Кухта, Богдан Федін, Богдан Голда, Степан Генєга.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ; ТЕХНІЧНЕ Т-ВО
КАНАДИ; та ВІДДІЛИ БОСТОН, БОФАЛО, ВАШИНГТОН Д.К., НЬО
ЙОРК, СІРАКЮЗІ, ФІЛАДЕЛФІЯ І КАРПАТСЬКИЙ
ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ — НЬО ЙОРК
— влаштовує —
ОСІННЮ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ
в днях 4-го і 5-го жовтня 1969 р. на Оселі УНС „Союзівці“
ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:
Субота, 4-го жовтня:
1. Регістрація Гостей і Членів Т-ва о
год. 9-й ранок.
2. Театральні Клуби змагання КЛК за
чашу д-ра Я. Рожанковського, в гру-
пах чоловіків та за нагороди КЛК в
групі жінок. Початок о год. 11-й пе-
ред пол.
3. Конференція: початок о год. 2-й по
пол.
а) Слово Голови Головної Управи,
Іж. В. Гнатівського.
б) Президиум конференції: Іж. Лев Яценчик. Конференція: Іж. Любомир Каленчик.
Господар З'їзду: НьО Йоркський Відділ ТУА.
Діточа прогулянка по „Союзівці“ (субота).
Віп. Гостей і Членів Т-ва проситися замовити кімнати в Управі „Союзівці“:
тел. (914) 628-5641
5) Іж. Ю. Витанович: „Праця моло-
дого інженера в ТУА“.
6) Іж. К. Червоний: „Можливості
видавання технічного словника“.
в) Актуальні справи. Дискусія. Вис-
новки.
4. Спільна вечеря о год. 6:30 веч. Му-
зично-концертна програма. ЗАБА-
ВА з ТАНЦІВ при оркестрі „Сою-
зівці“.
Неділя, 5-го жовтня:
Воскресіння в Каплиці „Союзівці“.
Спільний обід.
Розваги.

3 НАГОДИ 50-ЛІТТЯ ПОДРУЖНОГО ЖИТТЯ
наших Найдорожчих Родичів
**АНТОНІНИ І ПЕТРА
ГЛЮТ**
в наміренні їх здоров'я буде відправлена
БЛАГОДАРСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 27-го вересня 1969 р. о год. 11-й перед пол.
в каплиці церкви св. Юра в Нью Йорку.
МНОГИХ ТА ШАСЛИВИХ ЛІТ
ба ж а ж а т ь
Сини СТЕПАН, ТАРАС і ОРЕСТ
з дружинами та 7 онуків

ДОБРА НАГОДА
3 НАГОДИ 25-ЛІТТЯ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇН-
СЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВО-
ГО КОМІТЕТУ
Подасмо до відомо Громадянству, що ЗУАДКомітет
влаштує добру нагоду на здобуття трьох картин, які
отримав від наших відомих мистців: Якова Гиздовського,
Едварда Козака і Петра Мегика. Кожна картина
вартості 300 дол.
Один квиток на цю нагоду коштує 25 центів, бльо-
чок з 5-ма квитками коштує 1.00 дол.
Розіграш відбудеться 4-го жовтня 1969 р. в часі
Бенкету, який відбудеться для відзначення 25-літнього
Ювілею ЗУАДК.
Звертається по квитки просимо до канцелярії ЗУАДК
на адресу:
United Ukrainian American Relief Committee
5020 Old York Road, Philadelphia, Pa. 19141
Тел.: GL 5-3774
Видано також поштові пропам'ятні марки ЗУАДК
з нагоди 25-ліття. Хто бажає їх отримати, просимо звер-
татися теж до канцелярії ЗУАДК на вищевказану адр-
ресу.
Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет

ПОВІДОМЛЕННЯ
ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАН-
СЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ
Злучений Український Американський Допомоговий
Комітет відзначає 25-літній свій праці окремими На-
радами та Бенкетом, що відбудеться в суботу, 4 жовтня
1969 р. у Філадельфії, в готелі Бенджамін Френклін (19-й
і 9-й і Честнат вулиці). Початок Нарад о год. 10:00 ран-
ку. Бенкет — о год. 6:00 вечора. Вступ на Бенкет \$10.00
від особи, для подружжя \$15.00.
Екзекутива та Дирекційна Рада ЗУАДКомітету за-
прошують до участі в цих Нарадах та Бенкеті всі украї-
нські Організації та Громадяни. Зокрема запрошують всіх
бутих Працівників та всіх Співробітників ЗУАДКомі-
тету, які допомагали в переведенні праці в минулих ро-
ках; як також всіх тих, які приклали до допомоги
ЗУАДКомітету до цієї країни, щоб вони своєю числен-
ною участю в цій святковій заході своїм визна-
нням та увагою до Установи, яка виконала велику допо-
моду діяльності.
Зголошення на Нарadı та Бенкет просимо слати до
30 вересня до канцелярії ЗУАДК на адресу:
United Ukrainian American Relief Committee
5020 Old York Road, Philadelphia, Pa. 19141
Тел.: GL 5-3774
Екзекутива і Дирекційна Рада ЗУАДКомітету

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ у ФІЛАДЕЛФІ
владтовує в неділю, 28 вересня 1969 року
ДЕНЬ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
з ПРИВОДУ 30-ЛІТТЯ ПРОГОЛОШЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
САМОСТІЙНОЮ ДЕРЖАВОЮ
Рано в Українських Католицьких і Православних Церквах відбудуться СЛУЖБИ
БОЖІ в наміренні Українського Народу, опісля ПАНАХИДИ за бл. п. Отця
Президента А. Волошина та за політиків Карпатських Січовиків.
Вечором в 6-й год. в залі Вейджемін Френклін Гайскул відбудеться СВЯТОЧНА
АКАДЕМІЯ. В програмі: Апель кол. воєнця, промова д-ра В. Шандора, кол.
представника Уряду Карпатської України у Празі, виступ хору української
православної катедрі, декларація Уряду Карпатської України — проф. А.
Штефан, кол. голова Союзу. Виступи О.Д.М. СУМА і П.І.І.І.
Комітет запрошує ВШ. Громадянство та Організації міста Філадельфії.
Заманifestуємо водночас нашу моральну підтримку Русинам-Українцям на
Противі проти словачення нашого народу і Церкви.
Прихід з Академії призначений на видання Альманаху Карпатської Січі. Про-
грамки до набути в „Оріоні“, „Ельдорадо“, п-ва Лукасевич та у „Трибуні у п.
Новаківського, скарбниці Комітету.

Посвячення прапора в Асторії

Асторія, Н. Й. (О. С.). —
На прохання пароха украї-
нської католицької церкви
Чесного Хреста в Асторії о.
Б. Андрейчука, ЧСВВ, орга-
нізації Визвольного Фронту
в Асторії: 42 Відділ СУМА,
35 Відділ ООЧСУ та Об'єд-
нання Жінок ООЧСУ закупа-
ле в Сестер у Філадельфії
український національний
прапор і подарували їх цер-
кві. Посвячення того прапо-
ру відбудеться в неділю, 21
вересня 1969 р. в церкві Чес-
ного Хреста після співаної
Служби Божої, яка почина-
ється о год. 10-й, рано. Но-

взбудована церква знахо-
диться при 31-12 30 вул. в
Асторії.

ВІДВІДИНИ МУЗЕЮ В СТЕМФОРДІ

Окружна Рада Союзу У-
країнок Америки в Нью Йор-
ку уряджує прогулянку чле-
нок до музею в Стемфорді
в неділю дня 21-го вересня
1969 року. Автобус від'їз-
дає рано о годині 9-й з
під Народного Дому в Нью
Йорку. Поверот, приблизно
о годині 5-6 вечором.

ГАРНИЙ ПРИКЛАД ДО НАСЛІДУВАННЯ

Дня 24 липня припадають
уродини маленького Іванка
Галиша, а 27 того самого мі-
сяця — його батька Івана,
який є майором американсь-
кої армії. З тієї нагоди щі-
ро люблячі бабця Аня і
дідусь Володимир Баран
склали їх свої найсердечні-
ші побажання. Щоб Гос-
подь, давець життя і щас-
тя, благословив їх у цілому
житті і дарив якими не-
бесними і земними дарами.
Вони пожертвували на будо-
ву нової церкви св. Юрія в
Нью Йорку — 1 000 дол.

О.О. Васильків

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 18-го серпня 1969 року, після довгої і тяжкої недуги,
заосмотрений Найсвятішим Тайнами, упокоївся в Бозі на 59-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ І ШВАГЕР

бл. п.

ВОЛОДИМИР ТАРЧАНІН

син о. дек. МИХАЙЛА ТАРЧАНІНА,
бувшого пароха Хотинця, повіт Яворів.

ЛІТУРГІЯ І ПОХОРОН відбудилися в четвер, 21-го серпня 1969 р. з Україн-
ської Католицької Церкви св. Йосафата в Паризі, Огайо, а Похорон поховано
на цвинтарі св. Петра і Павла.

Горем прибігті:

МАРІЯ — дружина
ЛІДІЯ КАРМАЗІН — донька з чоловіком АДРИНОМ і дітьми:
АДРИНОМ, РОКСОЛІНОЮ та АНІСІО
ТЕОДОЗІЙ — брат з дружиною ОЛЬГОЮ та Родиною
ІРИНА САЛЮК — сестра з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ та
Родиною
МАРІЯ МИХАЙЛИШИН — сестра з чоловіком др. РОМАНОМ
та Родиною
СВІГЕНІЯ ФІГЕЛЬ — сестра з чоловіком ЗДІСЛАВОМ та
Родиною
Ближча та дальша Родина в Америці та Україні.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОЮЗУ!

Ділимось сумною вісткою з Родиною і Приятелями,
що в середу, 17-го вересня 1969 р. несподівано
упокоївся в Бозі в Бронксі, Н. Й. на 63-й році життя
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

СЕМЕН КУДЛИК

нар. в с. Часни, пов. Лиско, Україна, довголітній член
361 Відд. УНСОЮЗУ та „Провидіння“.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 19-го вересня 1969 року
о год. 10-й ранку з похоронного заведення П. Яреми до
церкви св. Юра в Нью Йорку, а опісля на цвинтар Каль-
варія.

В глибокому смутку:

дружина — АНАСТАЗІЯ
донька — МАРІЯ СИДОРКО з чоловіком
сини: МИХАЙЛО з дружиною
ВОЛОДИМИР з дружиною
та чотирьох онуків

УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ АНСАМБЛЬ — НЬО ЙОРК, 3 НАГОДИ 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПИСЬМЕННИКА І ДРАМАТУРГА І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Неділя, 5-го жовтня 1969 р.

о год. 6-й веч.

Залі FASHION INSTITUTE, 225 W. 24th St., N.Y.C.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

І. КОТЛЯРЕВСЬКОГО — М. ЛИСЕНКО

Виконавці: М. КОКОЛЬСЬКА, Г. ШЕРЕН, І. ГОШ, М. ЯБЛОНСЬКИЙ,
Т. ФЕДОРОВИЧ, Л. РЕПНАРОВИЧ, Камерна оркестра, Хор. Муз.
кер. О. СТРАТИЧУК. Постановка, декорації Т. ФЕДОРОВИЧ

УВАГА! ОСТАТОЧНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ ПРОЩІ ДО РИМУ НА ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ СВ. СОФІЇ 27-28 ВЕРЕСНЯ 1969 РОКУ

Організаційний Комітет Прощі під Патронатом Дієцезії Стемфорду, Т-ва За Патріархальний Устрій У.К.Ц. та Апостольства Молитви повідомляє: Кожному учасникові Прощі вислано індивідуальне пові-
домлення в справі призначеної тури та часу й місця відльоту літака. ВСІ ПОВІДОМЛЕННЯ Є НЕВІДКЛИЧНИМИ! З Нью Йорку відлітають 318 осіб на 2-ох літаках-джеттах в дні 25 вересня ц. р.

ТУРА Ч. 3

10-денна
(25 вересня до
5 жовтня)

Літак-джет Capitol Intn'l Airways (Charter) відлітає з Летовища Кеннеді в Нью Йорку, North Passenger
Terminal в четвер, 25 вересня 69 р. година 9:00 рано. Всі записані до цієї тури мусять бути на летовищі о
год. 7:30 рано.

Ця група повертається до Нью Йорку в неділю, 5 жовтня 69 р. год. 8:00 веч. на літаку „КАПТОЛЬ“ на летовище Кеннеді, International Arrivals Building

ТУРА Ч. 2

7-денна
(25 вересня до
3 жовтня)

Літак-джет Alitalia (лет. ч. 2633) відлітає з Летовища Кеннеді в Нью Йорку, International Building в
четвер, 25 вересня 1969 р. год. 11:59 вечора. Всі учасники цієї тури мусять бути на летовищі о год. 10:30
веч.

Ця група повертає до Нью Йорку, в п'ятницю, 3 жовтня 69 р. год. 10:00 веч. на літаку ALITALIA (лет ч. 2632) на летовище Кеннеді, International Arrivals Building.

В РИМІ всі учасники Прощі будуть перевезені автобусами з Летовища до готелю „VILLE RADIEUSE“, via Aurelia 641 — ті, що замовили готель; до гуртожитку D OMUS PACIS — ті, що замовили гуртожиток. (Чле-
нин Хору з Ньюарку разом з родинами їдуть до гуртожитку).

З РИМУ ДО ЛЮРДУ: У вівторок, 30 вересня 69 р. всі зголошені до Люрду будуть перевезені автобусами, так з готелю, як і з гуртожитку на летовище в Римі о год. 7:00 рано, звідки відлітає о год. 8:00 рано до
Люрду літаком Charter # CN — 5035. З Люрду до Риму повернуть о півночі (год. 1:00 А.М.).

З РИМУ ДО ФЛЮРЕНЦІ. Всі зголошені до цієї прогулянки поїдуть ПОСПІШНИМ ПОЇЗДОМ, (а не автобусами, як плановано). У вівторок, 30 вересня о год. 7:30 рано всі будуть перевезені автобусами з готелю
та з гуртожитку на зал. станцію в Римі, звідки о год. 8:30 рано поїзд поїде до Флоренції. З Флоренції до Риму повернуть того самого дня о год. 11:18 вечором. (Нічліг у Флоренції відпадає!).

Для тих, що відіуть до Люрду плянується повторити прогулянку до Флоренції (також поїздом) в четвер 2 жовтня в тих самих годинах, як вгорі. Регістрацію охочих до цієї другої прогулянки до Флоренції пере-
ведеться на літаку під час лету до Риму.

ВАЖНЕ ДЛЯ РОДИН УЧАСНИКІВ ПРОЩІ: Подасмо нашу адресу в Римі: N.Y. PILGRIMAGE, VILLE RADIEUSE, via Aurelia 641, ROME, ITALY, куди слід слати телеграми для учасників Прощі в конечних випадках.

